

blive tilbagevist ved en Udtalelse af dem, der i en virkelig dybtgaaende Detail have kunnet undersøge dette Forhold, som vedkommer Ofsentligheden, og jeg synes, at netop Regjeringsen er bedst tjent med, at dette sker. Forvrigt have ogsaa vi Andre efter min Offattelse den Pligt at foranledige det.

Ordføreren: Skulde det, hvorom den sidste ærede Taler nu mente, at Thinget skulde have at stemme, kunne foreligge til Afstemning i nogen passende Form, saa ser jeg ikke rettere, end at det maatte være som Tillæg til en eller anden mindre Lov, der handlede om Sernbaner. Jeg veed forøvrigt ikke, hvilken det skulde være, thi jeg tror, at vi nu ere færdige med disse Love, saa at det vel kun vil kunne faae Betydning ved en fremtidig Lovs Redaktion, og hvis det ærede Medlem ikke er tilfreds med, at vi havde det, der formentlig naturlig maa ligge i det omhandlede Udtryk, vil han jo til den Tid kunne gjøre det gjældende som et Ændringsforslag til en saadan fremtidig Sernbanelov. (Ændring fra Winther.) Det ærede Medlem talte jo vel om Udtrykket „bevislig anvendte Anlægskapital“; ellers maa jeg tilstaa, at hans Tale for mig var fuldstændig dunkel. Jeg kan ikke negte, at jeg tror, at det ærede Medlem vilde have udtalt sig lidt anderledes om Finantsudvalgets Stilling, hvis han havde talt derom ifjor, end nu, da det er iaar. Jeg for mit Bedkommende smigrer mig idetmindste med, at hvad Finantsudvalget udtaler om finantsielle Sager, har meget stor Betydning paa Grund af det høie Things store Tillid til Finantsudvalget.

Winther: Der laa i den ærede sidste Talers Uttringer en besynderlig Insinuation. (Ordføreren: En behagelig Spøg!) Jeg veed ikke, at jeg har givet Anledning til at faae en behagelig Spøg fra den ærede Ordfører. Jeg talte aldeles ikke om Indholdet af hans Uttringer, men blot om den Stilling og Vigtighed, han troede, Finantsudvalget havde overfor Ministeriet. Jeg talte om, at Ministeriet maatte sætte mere Pris paa at have et Botum af Thinget med Hensyn til, hvorvidt

Udvalget havde Ret eller ikke, end blot at have denne Udtalelse fra Udvalget selv. Det forekommer mig at være en saa simpel og naturlig Ting, at det virkelig forundrer mig, at der kan være nogen Jalousi mellem Ordføreren for Finantsudvalget og Thinget; jeg begriber det aldeles ikke. Hvad mig angaar har jeg ikke i mindste Maade havt nogen Tanke om at ville nedsætte Betydningen af Finantsudvalget.

C. B. Nimestad: Det forekommer mig — og jeg tror, at det gaar de fleste ærede Medlemmer i Thinget som mig —, at denne „Ende“, som Semanden siger, virkelig er spunden temmelig lang. Jeg vil spørge det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), som jo har en overordentlig Færdighed i at stille Ændringsforslag — maasse ikke mindre i at tage dem tilbage —, og som heller ikke har sparet paa denne sin Evne ved det foreliggende Finantslovsforslag, hvorfor i Alverden han ikke ogsaa her er gaaet frem i den Retning, hvor Leiligheden dertil ligger nær. Det vilde have været en meget simplere og klarere Maade at gaa frem paa, end her at tage Ordet saa mange Gange for en Sag, som Thinget dog vist i det Hele har anset for afgjort ved Finantsudvalgets Udtalelser, og ved, hvad Ministeren har svaret derpaa.

J. A. Hansen: Her er talt om Betydningen af Finantsudvalgets Udtalelser om denne Sag, uagtet der ikke foreligger noget Forslag til Afstemning. Jeg mener, at da det af Betænkningen fremgaar, at det er $\frac{2}{3}$ af Finantsudvalgets Medlemmer, der have udtalt sig om Afskilligt, som de ikke billige, maa jeg for mit Bedkommende, naar ingen Afstemning sker, paastaa, at Udtalelser af $\frac{2}{3}$ af Finantsudvalgets Medlemmer her maa give Anledning til at antage, at det ogsaa er Meningen hos de $\frac{2}{3}$ af Things Medlemmer, at de ikke billige, hvad Flertallet af Finantsudvalget har erklæret, at det ikke billiger. Da Finantsudvalget er valgt ved Forholdstalsvalg, mener jeg, at de $\frac{2}{3}$ af Finantsudvalget